

Intervenció del president del grup parlamentari d'ICV-EUiA, Jaume Bosch, sobre l'incendi d'Horta

En primer lloc vull agrair en nom del meu grup les informacions i propostes aportades pels consellers i afirmar, des del principi, que les compartim.

També voldríem recordar que estem parlant, entre d'altres coses, del dolor de les famílies i dels companys dels bombers morts. Si tots ho recordéssim potser seriem més mesurats en les nostres intervencions.

El meu grup vol posar especial èmfasi en la necessitat de que els partits polítics respectin als professionals de la Generalitat que vetllen per la seguretat de la ciutadania: Agents rurals, Bombers i Mossos d'esquadra. Però respectar no vol dir començar les intervencions amb grans declaracions d'estimació per a continuació passar a una crítica furibunda; com respectar tampoc és el que feien els governs de CiU que pronunciaven paraules elogioses i donaven copets a l'esquena de mossos, bombers i agents rurals mentre se'ls condemnava a no gaudir de bones condicions laborals ni dels mitjans tècnics necessaris. Dir que els bombers eren magnífics però no renovar els seus vehicles, com feien els governs de CiU, era tan sols una mostra d'hipocresia. I no és respecta als Agents rurals en acusar-los d'haver elaborat un informe com a cortina de fum per fer callar als alcaldes de la zona, acusació rotundament desmentida pels responsables dels mateixos Agents rurals. I tampoc és respectar als bombers acusar-los de relaxament.

Em vull referir ara a algunes de les crítiques que hem escoltat aquests dies:

Una. S'ha qualificat de mentida i d'engany la presentació per part del Conseller de Medi ambient de l'informe dels agents rurals.

L'informe fou realitzat quan encara no s'havia decretat secret de sumari i per això va poder ser exposat en la reunió d'aquesta comissió del 28 de juliol.

El Govern no tan sols tenia el dret sinó l'obligació de fer-lo públic, en el marc a més d'una lògica demanda de la societat.

En totes les investigacions, incloses les judicials, tal com han recordat aquestes setmanes destacats jutges, una línia d'investigació que en un principi pot semblar determinant es veu modificada després per altres informes pericials o per l'aparició de noves proves. Això forma part de la normalitat, del dia a dia de l'activitat judicial i l'important és que al final es pugui esbrinar què va passar, tal com sembla que serà en aquest cas quan es dicti sentència.

Per això el lògic seria transmetre a la societat catalana un missatge de confiança en tots els professionals i de satisfacció pel fet que tot sembla indicar que la jutgessa podrà establir amb la seva sentència les circumstàncies del cas.

Seria una autèntica bogeria que un cop aclarits uns fets s'exigissin responsabilitats als diferents professionals que han col·laborat en el seu aclariment pel fet d'haver mantingut tesis contraposades.

Valdria la pena recordar que quan governava CiU, en els incendis de 1998, la Guàrdia Civil i els Agents rurals varen mantenir tesis contraposades sobre l'origen de l'incendi. La Guàrdia Civil va detenir dues persones com a presumptes autors de l'incendi d'Aguilar de Segarra mentre els Agents Forestals l'atribuïen al mal estat de la línia elèctrica de Fecsa-Endesa. L'any 2008, l'Audiència de Barcelona condemnava a Fecsa-Endesa com a responsable per negligència de l'incendi i absolia els dos detinguts de ser-ne els autors tot i que els condemnava a un any de presó com a responsables d'altres incendis menors. El Conseller de Governació, Xavier Pomés, havia manifestat en el Ple del Parlament del 4 d'agost de 1998 : "Causes directes. Tots dos incendis, Aguilar de Segarra i Cardona, comencen a peu de carretera, sembla clar, doncs, que han estat motivats per l'acció de l'home. D'acord amb les informacions que han estat facilitades per la Guàrdia Civil, tot sembla indicar que hi ha hagut tant en l'inici com en l'evolució del foc, una actuació intencionada i criminal". Malgrat aquesta versió del Conseller, l'informe dels Agents rurals establiria les línees elèctriques com a causants. Deu anys després l'Audiència de Barcelona sentenciava que havia estat el mal estat de la línia elèctrica la causa de l'incendi d'Aguilar i no la presentada pel Govern al Parlament. No els fa reflexionar aquest precedent, senyors de Convergència?

Vull recordar també que en la sessió del 28 de juliol ni CiU ni el PP van fer referència al tema de l'origen del foc en la seva intervenció principal i que va ser en el torn de rèplica quan hi varen fer una breu al·lusió. En concret Convergència va dir que "no es posava en dubte l'informe dels agents rurals" però que hi havia veïns d'Horta que afirmaven que el foc s'havia iniciat en un altre lloc i que es demanava que s'investigués i s'aclarís. Dons bé , això és precisament el que s'ha fet : s'ha investigat i tot sembla indicar que s'ha aclarit.

I aquí també és important explicar que independentment de l'actuació judicial, si aquesta no s'hagués produït, igualment s'hagués continuat investigant amb nous informes dels diferents cossos competents, tal com es fa en tots els incendis.

Segona. La suposada falta de coordinació per no intercanviar informacions.

El dia 30 de juliol, dos dies després de la compareixença, la jutgessa decreta el secret de sumari. Segons els articles 417 i 466 del Codi Penal totes les autoritats i funcionaris queden obligats si hi ha secret de sumari a no revelar a ningú les actuacions. Això obliga al consellers del Govern i als mossos i als bombers i als agents rurals. Per tant quan Interior i Medi Ambient no intercanvien els informes ni els fan públics estan complint la llei i quan Bombers, Mossos i Agents rurals no s'informen entre ells estan complint la llei.

Però, de l'haver actuat bé, de que no hi hagi hagut filtracions tal com massa sovint succeeix en altres casos, ara d'això se'n diu descoordinació, desconfiança o desavinences internes i es converteix en motiu de crítica, quan hauria de ser motiu d'elogi.

Tercera. El paper dels advocats de les parts.

Els advocats defensen de forma legítima els interessos d'una part en un procés. En tots els casos, sigui en el cas Millet, sigui en el cas Pretoria, o sigui en aquest cas, els advocats de les parts intenten situar en l'opinió pública una determinada visió de les coses que afavoreixi els seus representats: forma part de la seva feina. Però qui defensa l'interès públic, l'interès general és el Ministeri Fiscal, no els advocats de les parts, i qui ha d'adoptar la decisió final és el jutge. Aquesta obvietat, seria bo que en aquest cas i en els altres, la tinguéssim ben present, especialment els grups parlamentaris, que no poden basar les seves declaracions en l'estratègia legítima però interessada que fixen els advocats de les parts.

OPOSICIÓ.

L'actuació en aquest cas de l'oposició ha estat lamentable. L'afirmació de CiU de que el Conseller Baltasar havia mentit, havia enganyat a la ciutadania, és inadmissible i tan desmesurada que s'ha girat contra qui la va pronunciar. És evident que es pot discutir la contundència en que es va expressar en la roda de premsa, tal com ha reconegut el mateix conseller, tot i que aquesta contundència no es va produir en la compareixença parlamentària on el Conseller Saura va dir que "semblava" segons l'informe, utilitzant exactament la mateixa fórmula que el conseller Pomés l'any 98, que la causa havia estat un llamp. Deducir d'això que el Govern va voler enganyar a la ciutadania és un salt que tan sols s'explica pel sectarisme, la desmesura i les ganes de fer mal. Va mentir el govern de Convergència l'any 98 quan va explicar al Parlament una causa de l'incendi que la investigació dels agents rurals i la decisió judicial varen demostrar equivocada?

Quan tots els partits hauríem de estar plantejant fórmules per superar l'allunyament de la població en relació a la política, per superar la desafecció, aquest tipus d'afirmacions el que provoquen és més allunyament i més que perjudicar a una persona, a un partit o a un govern perjudiquen la credibilitat de les institucions.

I aquesta actuació de CiU ha volgut ser justificada per una suposat comportament similar dels partits que avui governen quan es van produir els incendis de 1994 i 1998 mentre governava Convergència. Bé, doncs parlem-ne. I no ens diguin que mirem pel retrovisor, i tan sols sabem parlar de l'època de govern convergent perquè son vostès qui han introduït les comparacions.

En la compareixença del 28 de juliol el diputat de CiU fins i tot ens va llegir una referència a aquells incendis inclosa en les memòries del president Pujol. I la setmana passada va ser el mateix president Pujol qui va fer declaracions públiques en relació a aquest tema destacant la "falta d'ètica" dels partits del govern i titllant de "campanya miserable" les seves crítiques a l'actuació del seu govern aquells anys.

Doncs bé, resulta que en el Ple del Parlament de l'any 1994 en relació a un incendi en que havien mort quatre bombers de la Generalitat, qui va intervenir en nom d'Iniciativa va ser l'avui Conseller d'Interior Joan Saura. I la Consellera de Governació, Maria Eugènia Cuenca va agrair públicament la intervenció, lògicament crítica però respectuosa, de Joan Saura i el fet que hagués estat capaç de presentar cinquanta propostes de millora per evitar la repetició del que havia succeït. Quantes propostes constructives ha presentat avui Convergència? La qualificació de miserable està clar que no podia anar adreçada a la intervenció de Iniciativa l'any 94. Ni a la dels incendis de l'any 98 en la que Rafael Ribó, en nom d'Iniciativa, va ressaltar que el Conseller Pomés va estar a punt de perdre la vida en una maniobra en helicòpter fet que l'honorava fins i tot perquè el Conseller ho havia mantingut en silenci.

Però repassar discussions parlamentaries de vegades comporta sorpreses. Com la de comprovar que en el Ple de l'any 94, la intervenció d'Esquerra Republicana, demanant la dimissió de dos consellers, la feu el senyor Àngel Colom, avui membre de la direcció nacional de Convergència Democràtica. Els qualificatius del president Pujol van adreçats també al seu company actual de partit?

També es pot comprovar com el temps ha fet possible que CiU modifiqui fins i tot la història. I hem vist com el president Pujol lamentava que l'actuació miserable de l'oposició forçés la dimissió de la Consellera Cuenca després d'aquell Ple, quan la Consellera Cuenca, tal com recordava el Periódico de Catalunya fa uns dies, fou cessada pel president Pujol sis mesos després i per uns altres motius.

Tot això hauria de aconsellar a CiU ser més prudent quan ella mateixa estableix comparacions entre la situació d'aquest any i la dels anys 94 i 98 com si necessités justificar la seva actuació mancada de sentit institucional amb l'excusa de que "ells també ho varen fer".

Per tot això, el meu grup vol expressar el seu suport als consellers d'Interior i Medi Ambient i dir-los-hi que la ciutadania de Catalunya, sap perfectament que vostès no han mentit,. La ciutadania sap detectar quan l'oposició més enllà de declaracions altisonants, el que busca és utilitzar un fets tràgics per atacar de forma desmesurada al Govern.

Si la sentència confirma l'autoria dels dos acusats detinguts seran ells els responsables de l'incendi. I és injust que s'intenti repartir la culpa amb els qui varen treballar per apagar-lo.